

Бълѣжка. Въ края на ръкописния уставъ стои слѣд-
нето, написано съ ръката на Л. Каравеловъ:

„На засѣданието, което стана на 11 и на 12 мая
(1873 год.) тоя рѣдъ се измѣни и нашитѣ дѣла оти-
ватъ за напръдъ тайни.“

(Подписи)

Л. Каравеловъ
К. С. Котелски
Н. Ганчевъ С. Загорский.
Н. С. Горски
Панайотъ Хитовъ (войвода)
Гжабъ (Олимпий) Пановъ
С. В. Софийски

Букурещъ 1873 Мая 16.

За още по-голъма увѣреностъ въ съществуванieto
на Т. Ц. Б. Р. Комитетъ прилагаме тукъ въ **Факсимиле**
протокола, държащъ лично отъ Христо **Ботйовъ** на
20—21 августъ 1874 год.

Задачата на *тайнитѣ* м. ч. б. р. комитети въ *Бъл-
гарско* е била да внушатъ на *покорната рая* идеята за
една всеобща революция, а задачата на *тайнитѣ* м.
ч. б. р. комитети въ Романия и Сърбия е била: да
поддържатъ бунтовническия духъ въ емигрантитѣ, да
приготвятъ хора и оржжия, та кога въстане народа
отъ двѣтѣ страни на балкана на минутата да му ис-
проводятъ нужнитѣ помощи.

Отъ казаното до тукъ се вижда, че „българския
революционенъ комитетъ“ не е „измислица на турскитѣ
шпиони“ както иска да каже автора на стр. 85 —
89; прочее, шпионитѣ на Али-паша, тогава министъръ
на външнитѣ дѣла, вѣтъра не сж гонили, а като
копой сж *душили* слѣдитѣ на българетѣ-революционери.

У.

За шпионитѣ на Али-паша автора почти нищо не
е казалъ; ползуваме се отъ случая да допълнимъ
„запискитѣ“ му:

Четата на *Филипъ Тотю*. (Свищовското приключе-
ние 1867 г.); убийството на Никола *Войводовъ* и *Цвѣтко*